

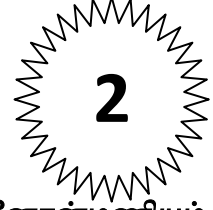
சங்க இலக்கியங்களில் நீர் மேலாண்மை

ஷைனி.ப¹ & முனைவர் தே.பெனிளா²

¹முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

²உதவிப்பேராசிரியர், முஸ்லிம் கலைக் கல்லூரி, திருவிதாங்கோடு, மனோன்மணியம்

சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலக்கியங்கள் ஒரு நாட்டின் வரலாற்றையும், மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் அறிய உதவும் வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாகத் திகழ்கின்றன. குறிப்பாக, பண்டைக்கால மனிதன் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வினையே மேற்கொண்டான். இவ்வுலகம் பஞ்சபூதங்களான நிலம், நீர், காற்று ஆகாயம், நெருப்பு ஆகியவற்றின் துணையுடன் இயங்குகிறது. உலகில் தோன்றிய உயிரினங்களில் ஒன்றாகிய மனிதனும் இவற்றின் துணைகொண்டே செயல்படுகிறான். உலக மக்களின் உயிர் வாழ்விற்கு மட்டுமின்றி அனைத்துப் பயன்பாட்டிற்கும் நீர் உதவுகிறது. அத்தகைய நீரின் இன்றியமையாமையை குறித்து சங்க இலக்கியங்கள் வழி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்: நீர்த்தேக்கங்கள், கல்லணை, ஏரிகள், புனல்

முன்னுரை

இயற்கைக் காரணிகளான நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், நெருப்பு என்னும் ஐம்பூதங்களுள் நீர் இன்றியமையாததாகும். உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ மூலாதாரமாக இருப்பது நீராகும். நீர்வளத்தை மையப்படுத்தியே உயிரினங்கள் இவ்வுலகில் வாழ்கின்றன. அதனாலேயே, சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த நம் தமிழ் மக்கள் நீரின் இன்றியமையாமையை நன்குணர்ந்து அவற்றைச் சேமித்து வந்துள்ளனர். வான்புகழ் வள்ளுவரும்,

“நீரன் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்

வானின் றமையா தொழுக்கு”

(குறள்.20)

என்று நீரின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்துள்ளார். அத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த நீரினை நம் சங்க மக்கள் எவ்வாறு சேமித்து வந்துள்ளனர் என்பதை இக்கட்டுரை வழி அறியலாம்.

நீர்நிலைத் தேக்கங்கள்

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
"தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்"
Special Issue - Volume -2 Issue -2

வேளாண்மையைப் பெருக்க அணையைக் கட்டி, பல நீர்நிலைத் தேக்கங்களை ஏற்படுத்தினர்.

மழை நீரானது பயன் இல்லாது பெருக்கெடுத்து ஓடுவதை அறிந்து பழந்தமிழர்கள் அதனை வாரி, மதகு, மடை, மடு, கால்வாய், அணை மூலம் தேக்கி வைத்துப் பயன்படுத்தினர் என்பதை,

“ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பருள், நீர்க்கால்” (கலி.56)

என்னும் அடி வழி அறியலாம்.

வெள்ளப் பெருக்கால் பெருகிவரும் ஆற்று நீரின் விசையைக் கட்டுப்படுத்தித் தேக்கி வைக்கும் நிலையில் கல்லால் ஆன அணையைக் கட்டினர் என்ற செய்தியைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் காணலாம்.

“வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல” (தொல்.புறம்.65)

பகைவன் தன்னைத் தாக்க வந்த போது தலைவனிடம் காணப்பட்ட உறுதியானது, கற்களால் கட்டப்பட்ட அணையானது பொங்கி வரும் வெள்ள நீரைத் தாங்கி நின்றது போல் இருந்தது என்று குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக அக்காலத்திலேயே இவ்வகையான நீர்த்தேக்க முறையைச் சங்கத் தமிழர்கள் கையாண்டுள்ளனர் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. புறநானூற்றில் தேக்கமான இடங்களில் நீரைச் சேகரிக்க வேண்டுமென்பதை,

“நிலன் நெளி மருங்கில் நீர்நிலை பெருகத்

தட்டோர் அம்ம இவண்தட் டோரே;

தள்ளா தோர்இவண் தள்ளா தோரே”

(புறம்.18)

என்னும் அடிகள் விளக்குகின்றன. நம் தாய்த் திருநாட்டில் ஓடிவரும் ஆறுகளில் காவிரி ஆறானது தன் பெயரிலேயே அகண்ட காவிரி என்று பெயர் கொண்டுள்ளது. காவிரியின் வெள்ளப் பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்தி அதனை விவசாய நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று எண்ணி, கல்லால் ஆன அணையைக் கட்டியதால் அதனைக் கல்லணை என்றும் வழங்கினர். இச்செய்தியானது பல ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே, சங்கத் தமிழர் நீரைத் தேக்கிப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த எண்ணினர் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

“வறுமை கூரிய மண்நீர்ச் சிறுகுளத்

தொடுகுழி மருங்கில் துவ்வாக் கலங்கல்”

(அகம்.121)

என்னும் பாடல் அடிகள் பல்வேறு நீர்த்தேக்கங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. பழங்காலத்திலேயே நீர்த் தேக்கங்களை அமைத்து நீரைச் சேமித்து வேளாண்மை செய்து மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தனர் என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம்.

நீர்நிலைத் தேக்கங்களின் வடிவம்

நீரின் போக்கையும் நிலத்தின் தன்மையையும் அறிந்து நம் முன்னோர்கள் நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். நீர்த்தேக்கங்களில் ஏரிகளின் பங்கு மிக முக்கியமானது. ஏரி எந்த வடிவில் இருக்க வேண்டும் என்பதனைச் சங்கப் புலவர் கபிலர் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். ஏரியின் நீளம் குறைவாகவும், ஆனால் அதிக கொள்ளளவு கொண்டதாகவும் சிக்கனமான வடிவமைப்புடனும்

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
"தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்"
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

எட்டாம் பிறை வடிவில் ஏரியின் அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர் புறநானூற்றுப் பாடல் வழி தெரிவிக்கின்றார்.

“அற்றையும் பொறையும் மணந்த தலைய

எண்ணாள் திங்கள் அணைய கொடுங்கரைத்

தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம் கீள்வது மாதோ”

(புறம்.118)

அக்காலத்தில் அரசன் பெயரில் குளம் இருந்ததனை நற்றிணைப் பாடல் தெரிவிக்கின்றது.

“கல்லா யனைக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

படைமாண் பெருங்குள மடைநீர்”

(நற்.340)

நீர் வளத்தோடு இணைத்து ஊரையும் சிறப்பித்துள்ளனர் என்பதனை,

“ புனல்பொரு புதவின், உறந்தை”

(அகம்.237)

என்ற அகநானூற்று வரியால் அறியமுடிகின்றது. நீர் நிலைகளின் வடிவத்தை அறிந்து அக்காலத்திலேயே சிறந்த தொழில்நுட்பஅறிவுடையவர்களாகவிளங்கினர் சங்கத் தமிழர்.

நீர் நிலைகளைக் காவல் காத்தல்

சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த நம் பழந்தமிழ் மக்கள் நீர்நிலைகளைக் காவல் காத்துள்ளனர்.

“தொழில்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்,

எறிதிரைத் திவலை தூஉம் சிறுகோட்டுப்

பெருங்குளம் காவலன் போல”

(அகம்.252)

இப்பாடல் அடிகளின் மூலம் சங்க மக்கள் நீர்நிலைகளைக் காவல் காத்து வாழ்ந்தனர் என்பதை அறியலாம்.

நீரின் முக்கியத்துவம்

உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் உயிர் வாழ்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று நீர் ஆகும். இந்நீருக்காக இன்றைய மக்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் பல. ஆறு, கண்மாய், குளம், ஊருணி போன்ற நீர்நிலைகளையும், விளைநிலங்களையும் இக்கால மக்கள் குடியிருப்பு பகுதிகளாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதனால் நீரை சேமிக்கும் நில அமைப்புகள் அடியோடு மாற்றமடைந்து வருகின்றன.

பண்டைய மக்கள் நீராதாரத்தை உயிரினும் மேலாகப் போற்றினர். மழைநீரை முறையாகச் சேமித்து, சேமித்த நீரை திறம்படப் பயன்படுத்தியதன் மூலமே பண்டைய தமிழகத்தில் வேளாண்மை சிறப்பாக நடைபெற்றது. தமிழர்கள் நீர்நிலைகளைப் பாதுகாத்து பயிர்த் தொழிலுக்கும், உயிர் வாழ்க்கைக்கும் பயன்படுத்தினர். பண்டைய மக்கள் மழையின் வருகையினை வானத்தின் தோற்றம், மேகத்தின் இயக்கம், காற்று வீசும் திசை, கோள்களின் நிலைமை ஆகியவற்றைக் கொண்டு கணிக்கும் திறன் பெற்றவர்களாக விளங்கியதை சங்க இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன. சங்ககாலப் புலவர்கள் இயற்கை வளம் சிறக்கவும், செழிக்கவும் ஆறுகளே அடிப்படை என்பதை உணர்ந்து

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரனைவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
" தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம் "
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். குறிப்பாக காவிரி, பொருநை, வையை என்னும் ஆறுகள் நீரைப் பாதுகாக்க உதவியதால் சங்கப் புலவர்கள் இவற்றைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். பரிபாடலில் வையையின் சிறப்பினையும், வையைப் புனல் விரிந்து பரந்து காணப்பட்டதையும் நல்லந்துவனார் பலவாறு புகழ்ந்துரைக்கின்றார். 'நறுநீர் வையை', 'அந்தண் புனல் வையை', 'தீம்புனல் வையை', 'பூமலி வையை', 'பேநீர் வையை', 'தொய்யா விழுச்சீர் வளங்கெழு வையை' என்னும் பரிபாடல் அடிகள் வையையின் சிறப்பினை உணர்த்துகின்றன.

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்றான பட்டினப்பாலை காவிரியின் சிறப்பினை,

“வான்பொய்ப்பினும், தான்பொய்யா

மலைத்தலைய கடல் காவிரி”

(பட்டினப்பாலை.5,6)

எனப் புகழ்ந்துரைக்கின்றது.

பொருநாராற்றுப்படையில் சோழன் கரிகாலனின் சிறப்பினை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாராட்டுகிறார். அப்பாடலடிகள்,

“நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்புஅகம்புகுதொறும்,

புனல்

காவிரி புரக்கும் நாடுகிழ வோனே”

(பொருந. 240-248)

நீரானது குளத்திலும் கோட்டகத்திலும் புகுந்தோறும், நீராடும் மகளிர் கடுகக் குடைந்து விளையாட நெற்கதிர்களை மலையாக அடுக்கிக் குவித்து வரம்பு கட்டப்பட்ட ஒரு வேலி நிலத்தில் ஆயிரங்கலம் நெல் விளையுமாறு வளம் செய்யும் காவிரியால் பாதுகாக்கப்படும் நாட்டைத் தனக்கே உரியவன் கரிகாலன் எனப் புகழ்கிறார். இவற்றின் மூலம் நீரின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அறியலாம்.

நீர் சேமிப்பு

இன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் தங்கள் தேவைக்காகவும், பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவும் மரங்களை வெட்டி அழிக்கின்றனர். இதனால் மழை வளம் குன்றிப் போய் பருவநிலை மாற்றத்திற்கு உள்ளாகின்றது. அதனால் வேளாண்மைத் தொழில் கேள்விக்குறி ஆகிவிட்ட இச்சூழலில் இன்றைய அரசாங்கம் நீரினைச் சேமிக்கப் பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. இவற்றை நம் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை,

“வையை உடைந்த மடைஅடைத்தக் கண்ணும்

பின்னு மலிரும் பிசிர்போல, இன்னும்”

(பரிபாடல்6:82)

“அறுகுளம் நிறைக்குந போல, அல்கலும்”

(அகம்.12)

“ஊர்உண் கேணி உண்துறைத் தொக்க”

(குறுந்தொகை.399)

என்னும் பாடல் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. சங்ககால மக்கள் மடை, கால்வாய், குளம், கேணி

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரனைவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

உள்ளிட்டவை மூலம் நீரினைச் சேமித்து வந்துள்ளனர் என்பதை இவ்வடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இது பருவநிலை தப்பி வறட்சியான வாழ்க்கை உருவாகக் கூடும் என்ற முன்னெச்சரிக்கை சங்ககால மக்களிடம் இருந்துள்ளதையும், அவர்கள் பருவநிலையை நன்கு உணர்ந்து நீரினைச் சேமித்துள்ளனர் என்பதையும் மெய்ப்பித்துள்ளது.

மன்னனின் தலையாய கடமை

மழைநீரைச் சேமித்து வைப்பதற்கு ஏற்ற நீர்நிலைகளை அமைப்பது ஒரு மன்னனின் தலையாய கடமைகளுள் ஒன்று என்பதனைப் புறநானூறு உணர்த்துகிறது.

“அடுபோர்ச் செழிய! இகழாது வல்லே
நிலன்நெளி மருங்கில் நீர்நிலை பெருக” (புறம்.18)

சோழநாட்டில் காடுதிருத்தி நாடாக்கி, குளங்களை உருவாக்கி வளம் பெருக்கும் முயற்சி மேற்கொண்டதைப் பட்டினப்பாலை பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. காடழித்து, நாடாக்கி, குளங்கள் பெருக்கி, நீர் வளம் கொண்டு குடிமக்களைக் காத்த கரிகாலன் என்பது உணர்த்தப்படும் செய்தியாகும். காடு கொன்று நாடாக்கி

“குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கிப்
பிறங்குநிலை மாடத்து உறந்தை போக்கிக்
கோயிலொடு குடிநீர்இ” (பட்டினப்பாலை.283 - 286)

நீர் மேலாண்மை என்பது இந்தியாவை பொறுத்தவரை மிகப் பழமையான தொழில் நுட்பமாகும். அதுவே இந்தியாவின் முக்கிய அடையாளமும் கலாச்சார வடிவமும் ஆகும்.

நிறைவுரை

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்விலும் நல்ல உடல் நலத்திற்கு சுத்தமான நீரும், தூய்மையான காற்றும், கலப்படமில்லா உணவும் முக்கியமானது. இயற்கையோடு இணைந்து வாழ வேண்டிய மனிதன் சுத்தமான நீரைப் பருகினால் தான் நோயின்றி வாழ முடியும். மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு நீர் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

ஒரு நாட்டின் வளம் அதன் நீர் மேலாண்மையைப் பொறுத்தே அமைகின்றது. சுருங்கக் கூறின் நீரின் தன்மை இயற்கையோடு இணைந்த ஒன்றாக இருந்தமையால் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தும் ஒன்றாக விளங்கியுள்ளமை உணர்ந்தறியலாம். சங்ககாலத்தில் நீரைச் சேமித்து அவற்றைத் தகுந்த முறையில் பாதுகாத்து வந்தனர் நம் சங்கத் தமிழர் என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. சீனிவாசன். ச, பதிப்பாசிரியர், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, அமரர் ஆப்செட், சென்னை, 2007.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
"தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்"
Special Issue - Volume -2 Issue -2

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

2. சுப்பிரமணியன் ச. வே, அறிஞர், சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, அகநானூறு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
3. சுப்பிரமணியன் ச. வே, அறிஞர், சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, குறுந்தொகை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
4. அடிகளாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர் உரை, தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 2008.
5. சுப்பிரமணியன் ச. வே, அறிஞர், சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, கலித்தொகை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
6. சுப்பிரமணியன் ச. வே, அறிஞர், சங்க இலக்கியம், எட்டுத்தொகை, புறநானூறு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
7. சுப்பிரமணியன் ச. வே, அறிஞர், சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, பொருநர் ஆற்றுப்படை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.
8. சுப்பிரமணியன் ச. வே, அறிஞர், சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2009.

அண்ணா பல்கலைக்கழகம், சென்னை
(பொறியியல் தொழில்நுட்ப தமிழ் வளர்ச்சி மையம்,
கட்டிடக்கலைத்துறை & கட்டுமானத்துறை)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்
(கட்டிடக்கலைத்துறை) மற்றும்
பிரணவ் நுண்கலை ஆய்விதழ்
இணைந்து நடத்திய பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்
'தமிழரின் கட்டிடக்கலை தொழில்நுட்பம்'
Special Issue - Volume -2 Issue -2

